

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานคร

**Factors Influencing the Default of Personal Loans Among Employees of Privet
Companies in Bangkok**

นางสาวปวีณา ครองยุทธ
สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

Paweena Khrongyut
Email: 6614103013@rumail.ru.ac.th
Finance and Banking, Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีอิทธิพล และปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ T-Test สถิติ One-Way ANOVA และการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25 – 40 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 30,001 – 50,000 บาท และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท โดยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการผิดนัดชำระหนี้มากที่สุด คือ ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ สาเหตุมาจากการมีรายได้ลดลงหรือตกงาน และปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลที่ลดโอกาสการผิดนัดชำระหนี้มากที่สุด คือ การวางแผนเกษียณ ด้านการวางแผนชำระหนี้ให้หมดก่อนวัยเกษียณ

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาสูงสุด และด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยที่มีอิทธิพลด้านปัจจัยภายใน และด้านปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนการออมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ABSTRACT

This study aims to investigate personal factors, influential factors, and personal financial literacy factors affecting loan default among employees of private companies in the Bangkok metropolitan area. The data were collected using questionnaires from a sample of 400 respondents. Statistical analyses employed include T-Test, One-Way ANOVA, and Regression Analysis.

The study found that most of the sample were female, aged between 25 to 40 years old, single, with a bachelor's degree, and had an average monthly income of approximately 30,001 to 50,000 baht. The average monthly expenses ranged between 10,000 to 20,000 baht. The factor that most significantly affected loan default was the debtor-related factor primarily caused by a decrease in income or unemployment. The personal financial literacy factor that most effectively reduced the likelihood of loan default was retirement planning specifically in terms of planning to repay debts before retirement age.

The statistical analysis revealed that personal factors, specifically the highest educational level and differences in average monthly expenses, had a statistically significant effect on loan default among employees of private companies in the Bangkok metropolitan area at the 0.05 significance level. Both internal and external influential factors significantly affected loan default in the same population, also at the 0.05 significance level. Additionally, personal financial literacy factors, particularly differences in savings planning, had a statistically significant impact on loan default among these employees at the 0.05 significance level.

บทนำ

ปัจจุบันถึงแม้รายได้พนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จะเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ค่าใช้จ่ายการครองชีพก็สูงขึ้นตามไปด้วย ทำให้รายได้ไม่เพียงพอ สินเชื่อรายย่อยจึงเป็นทางเลือกหนึ่ง ที่เข้าถึงง่ายแต่มีอัตราดอกเบี้ยสูง และมีระยะเวลาชำระหนี้สั้น

แม้สินเชื่อรายย่อยจะช่วยแก้ปัญหาเงินขาดมือในระยะสั้น แต่กลับพบปัญหาการผิดนัดชำระหนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเกิดจากปัจจัยภายในสถาบันการเงิน ปัจจัยภายนอก เช่น สภาพทางเศรษฐกิจ และเหตุการณ์ไม่คาดคิด และปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้เอง เช่น พฤติกรรมการใช้จ่าย ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้กู้มีภาระหนี้เพิ่มขึ้น และเสี่ยงต่อการเกิดการผิดนัดชำระหนี้ ส่งผลกระทบต่อทั้งผู้กู้ สถาบันการเงิน และระบบเศรษฐกิจโดยรวม

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความรู้ทางการเงิน เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาหนี้ ควบคู่กับการส่งเสริมการวางแผนและบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อสร้างความยั่งยืนของระบบสินเชื่อในระยะยาว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยที่แตกต่างของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ มีอิทธิพลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิดนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยที่แตกต่างของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา:** ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

- ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อย และความรู้ทางการเงินส่วนบุคคล

- ตัวแปรตาม คือ การผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชน

2. **ขอบเขตด้านพื้นที่:** เก็บข้อมูลจากพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. **ขอบเขตด้านประชากร:** พนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

4. **ขอบเขตด้านระยะเวลา:** ระยะเวลาประมาณ 2 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2568 – มิถุนายน 2568

นิยามศัพท์

1. **การผัดขันธ์หนี้สิน** หมายถึง การที่ไม่สามารถชำระเงินต้น หรือดอกเบี้ยของสินเชื่อรายย่อย ได้ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในสัญญา

2. **สินเชื่อรายย่อย** หมายถึง เงินที่ขอกู้เพื่อนำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หรือเพื่อประกอบอาชีพ เช่น สินเชื่อเงินสด สินเชื่อส่วนบุคคล และสินเชื่อบัตรเครดิต

3. **พนักงานบริษัทเอกชน** หมายถึง บุคคลที่มีสถานะเป็นลูกจ้างหรือพนักงานขององค์กรภาคเอกชน ได้รับค่าจ้าง หรือเงินเดือนประจำ

4. **ปัจจัยส่วนบุคคล** หมายถึง ลักษณะภายในที่เฉพาะเจาะจงของบุคคลซึ่งส่งผลต่อความคิด ความรู้สึก ทศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ

5. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผัดขันธ์หนี้สิน** หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจส่งผลต่อการที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตรงตามกำหนด

6. **ความรู้ทางการเงินส่วนบุคคล** หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการบริหารจัดการเงินของบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาแนวทางป้องกันและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เพิ่มทักษะความรู้ทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อช่วยให้ใช้ชีวิตได้อย่างมั่นคง และลดความเสี่ยงจากปัญหาทางการเงินในอนาคต

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2553) กล่าวถึงลักษณะส่วนบุคคลประกอบไปด้วย เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยปัจจัยส่วนบุคคลเป็นลักษณะสำคัญและเป็นสถิติที่วัดได้ เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล และเป็นพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การตัดสินใจในทุกเรื่องของชีวิต

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผัดขันธ์ชำระหนี้

เสนาะ อุเทน (2547) ได้กล่าวว่าการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก แม้ว่าทางสถาบันการเงินจะดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อแล้ว แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดได้ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้างชำระหนี้ สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่เกิดจากภายนอก ไม่สามารถควบคุมได้
2. ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่เกิดจากธนาคารหรือสถาบันการเงิน
3. ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ เป็นปัจจัยพื้นฐานมีผลโดยตรงต่อความสามารถในการชำระหนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ทางการเงินส่วนบุคคล

ธนาคารไทยพาณิชย์ (2568) ให้ความหมายของความรู้ด้านการเงิน คือ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงิน รวมทั้งมีทักษะในการบริหารจัดการ เช่น การจัดทำงบประมาณการใช้เงินแต่ละหมวดหมู่ต่าง ๆ การลงทุน การกู้ยืม และการบริหารจัดการเรื่องการเงินส่วนตัว การมีความรู้ทางการเงินเบื้องต้นทำให้สามารถเตรียมการวางแผนเรื่องการเงินในการดำเนินชีวิตได้ราบรื่น ลดโอกาสการเกิดปัญหาเรื่องการเงินในอนาคต การมีความรู้เรื่องการเงินเป็นสิ่งจำเป็นในยุคปัจจุบัน เพราะเงินถือเป็นหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตราบรื่นได้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการผัดขันธ์ชำระหนี้

บริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ในช่วงสถานการณ์ทางการเงินย่ำแย่ แต่ยังคงต้องรับภาระรายจ่ายเพิ่มขึ้น มีภาระหนี้สินรัดตัว หลายคนเลือกที่จะไม่ชำระหนี้ ซึ่งการกระทำนี้ส่งผลกระทบต่อลูกหนี้ในหลาย ด้าน ดังนี้

1. การมีค่าติดตามทวงถามหนี้ หากไม่ได้ชำระหนี้ในระยะเวลาที่กำหนด จะมีการโทรติดตามทวงถามหนี้แต่ละครั้งจะมีค่าใช้จ่ายที่เรียกว่า “ค่าติดตามทวงถามหนี้” จะถูกเรียกเก็บและทบไว้ในรอบบิลถัดไป
2. การเกิดดอกเบี้ยผัดชำระ เกิดการผัดชำระหนี้ โดยจะมีดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายเพิ่มเติมเป็นค่าปรับที่เกิดจากการไม่ได้ชำระหนี้ในระยะเวลาที่กำหนด
3. การมีประวัติการชำระหนี้หรือเครดิตทางการเงินที่ไม่ดี การผัดชำระหนี้เพียงครั้งเดียวจะส่งผลเสียต่อประวัติทางการเงินของผู้กู้ ซึ่งทางสถาบันการเงินจะสามารถตรวจสอบข้อมูลของบุคคลได้
4. การถูกฟ้องร้อง หรือฟ้องดำเนินคดี หากมีการค้างชำระหนี้เป็นระยะเวลานานเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สถาบันการเงินจะทำการฟ้องดำเนินคดีแพ่ง เพื่อสร้างสภาพบังคับให้ลูกหนี้ชำระหนี้คืน

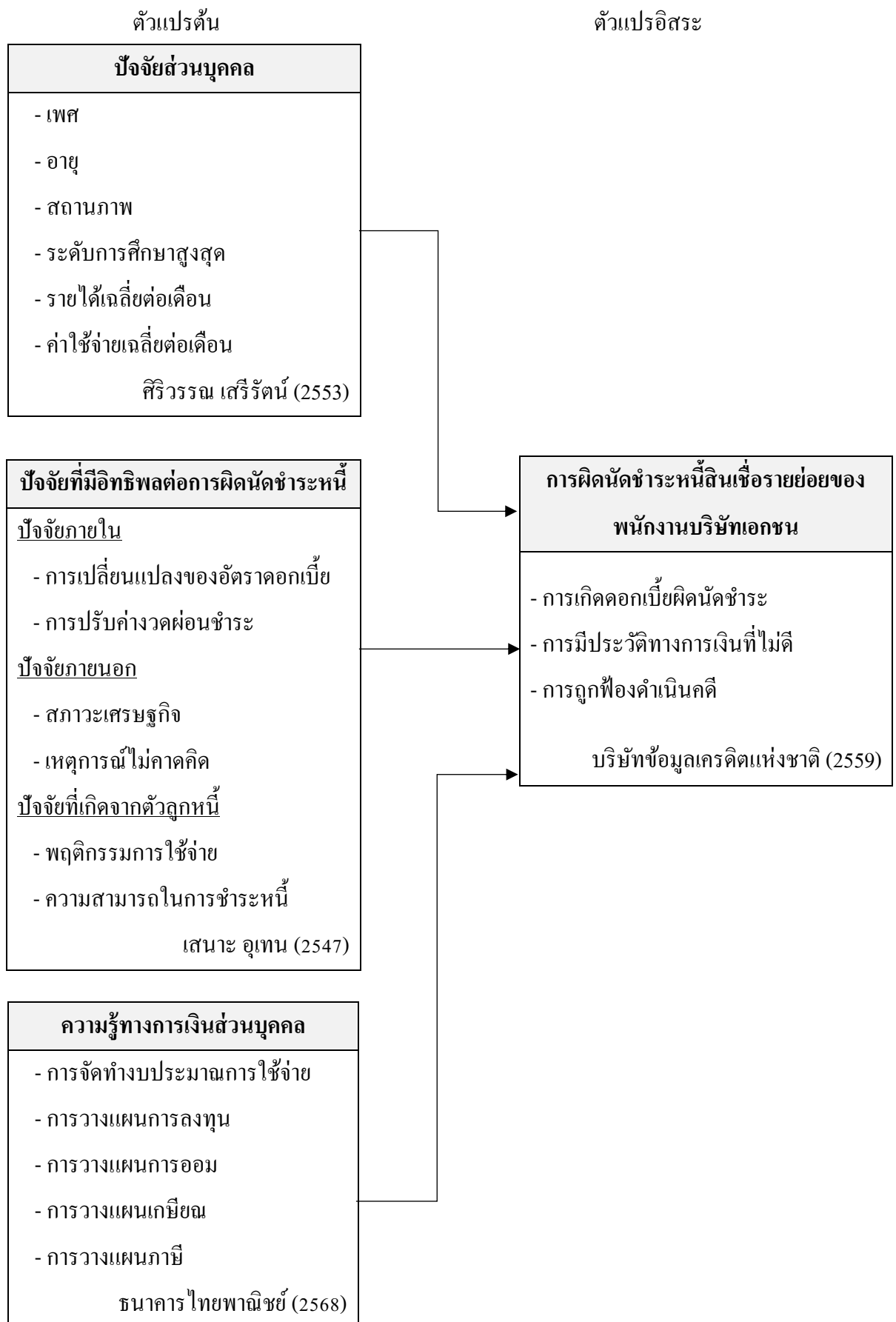
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชนากานต์ ปานถนอม (2564) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผิन्छชำระหนี้ กรณีศึกษา บจก.สุพริ้ม สามเสน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการผิन्छชำระหนี้ของ บจก.สุพริ้ม สามเสน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผิन्छชำระหนี้ประกอบด้วยปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านองค์กร และด้านการรับชำระหนี้ และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านเหตุการณ์ไม่คาดคิด และด้านนโยบายรัฐ กลุ่มตัวอย่าง คือ ลูกหนี้การค้าของ บจก.สุพริ้ม สามเสน จำนวน 110 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม มาจากการสุ่มแบบเจาะจงมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.829 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ One-way ANOVA, Multiple Comparison โดยวิธี LSD ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผิन्छชำระหนี้ของ บจก.สุพริ้ม สามเสน พิจารณาจากปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านองค์กร และด้านการรับชำระหนี้ เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลจะมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านนโยบายรัฐ และด้านเหตุการณ์ไม่คาดคิด

คณิตกร กลิ่นขจร (2566) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการผิन्छชำระหนี้ของเกษตรกร กรณีศึกษาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อำเภอแม่वंก จังหวัคนครสวรรค์ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการผิन्छชำระหนี้ของเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อ.แม่वंก จ.นครสวรรค์ เพื่อสร้างแบบจำลองพยากรณ์การผิन्छชำระหนี้ เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ ลูกค้าเงินกู้ของ ธกส. อ.แม่वंก จ.นครสวรรค์ จำนวน 400 คน วิเคราะห์แบบสมการถดถอยโลจิสติกส์ ผลศึกษาพบว่าพฤติกรรมทางการเงินใช้สิทธิประโยชน์นโยบายเฉพาะกิจ และนำเงินกู้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์มีผลต่อการผิन्छชำระหนี้ของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พฤติกรรมทางการเงินและนำเงินกู้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์มีความสัมพันธ์ทางลบ การใช้สิทธิประโยชน์นโยบายเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ทางบวก อธิบายโอกาสการผิन्छชำระหนี้ของเกษตรกรได้ร้อยละ 93.20

สุภกร อิมสุข. (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผิन्छชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผิन्छชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) หรือ บจธ. โดยใช้แนวคิดการวิเคราะห์ข้อมูลสินเชื่อ แนวคิดมูลเหตุของการค้างชำระหนี้ และแนวคิดการจัดการเรียกเก็บหนี้ ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากบจธ. ประชากรจำนวน 249 ราย แบ่งเป็นลูกหนี้ปกติ 153 ราย ลูกหนี้ที่ผิन्छชำระหนี้ 96 ราย วิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS และวิเคราะห์ข้อมูลแบบจำลองโลจิสติกส์ ผลการศึกษาพบว่ารายได้และรายจ่ายต่อเดือนของลูกหนี้ส่งผลต่อการเกิดการผิन्छชำระหนี้ โดยรายได้ต่อเดือนของลูกหนี้มีความสัมพันธ์ทิศทางบวก เมื่อมีรายได้ต่ำโอกาสที่จะเกิดการผิन्छชำระหนี้จะสูงขึ้น ขณะที่รายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์ทิศทางลบ เมื่อรายจ่ายที่สูงขึ้นส่งผลให้ความเสี่ยงในการผิन्छชำระหนี้เพิ่มขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตามตัวแปรด้านอายุ อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนผู้อยู่ในอุปการะ วงเงินกู้ สัดส่วนเงินผ่อนต่อรายได้ ระยะเวลาการชำระคืน การแบ่งงวดชำระ และวัตถุประสงค์ในการใช้สินเชื่อ ไม่พบว่ามีผลกระทบต่อการผิन्छชำระหนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

- กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณตามสมการสุ่มตัวอย่าง กรณิไม่ทราบจำนวนประชากร ใช้สูตร W.G. Cochran (W.G. Cochran, 1953, อ้างอิงในธำนิษฐ์ ศิลป์จารุ, 2550: หน้า 48) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ที่ความคลาดเคลื่อน 5% ดังนี้

$$n = \frac{P(1 - P)Z^2}{e^2}$$

โดย	<i>n</i>	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	<i>P</i>	แทน	สัดส่วนของประชากรที่ต้องการสุ่มผู้วิจัยใช้ 50% เท่ากับ 0.5
	<i>Z</i>	แทน	ระดับความเชื่อมั่น หรือระดับนัยสำคัญทางสถิติ (ความเชื่อมั่น 95%) เท่ากับ 1.96
	<i>e</i>	แทน	สัดส่วนความคลาดเคลื่อน (ความเชื่อมั่น 95%) เท่ากับ 0.05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยอาศัยการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการผัดผ่อนชำระหนี้จากสินเชื่อบริษัทต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม ครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามประเภทปลายปิด (Closed-Ended Questions) และปลายเปิด (Open-Ended Questions) ซึ่งมีทั้งหมด 5 ส่วน ประกอบด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยการตอบแบบสอบถามของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ช่วงเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2568 ถึงเดือนมิถุนายน 2568 เพื่อให้ได้แบบสอบถามตามจำนวนที่ต้องการ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการนำข้อมูลของผู้อื่นที่ได้เก็บรวบรวมหรือได้ทำการวิจัยและเก็บรวบรวมเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) การหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีส่งผลต่อการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อย โดยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Independent – sample T-Test การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One-Way ANOVA และวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล

1.1. เพศ: พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 และเป็นเพศชายจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50

1.2. อายุ: พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 25 - 40 ปี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 มีอายุอยู่ระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 มีอายุน้อยกว่า 25 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 และมีอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

1.3. สถานภาพ: พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 และมีสถานภาพหม้าย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

1.4. ระดับการศึกษา: พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ปริญญาตรี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมา ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 67 คน ร้อยละ 16.75 และมากกว่าปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

1.5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน: พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็น ร้อยละ 21.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 50,001 – 70,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 70,001 – 100,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50

1.6. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน: พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,001 – 60,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 60,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้มีผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.44$) รองลงมา ได้แก่ปัจจัยภายนอกมีผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, $SD = 0.60$) และปัจจัยภายในมีผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, $SD = 0.99$)

2.1 เมื่อพิจารณาด้านปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการปรับขึ้นของค่าแรงผ่อนชำระที่สูงขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 1.13$) รองลงมา ได้แก่ การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของสถาบันการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$, $SD = 1.19$) และการที่สถาบันการเงินไม่มีการติดตามทวงถามหนี้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, $SD = 0.99$)

2.2 เมื่อพิจารณาด้านปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกปัจจัยอยู่ในระดับมากโดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือสถานะเศรษฐกิจขบเซา ($\bar{X} = 4.44$, $SD = 0.67$) รองลงมา ได้แก่ การเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด เช่น COVID 19, ภัยธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.73$) และสถานการณ์ทางการเมืองมีความไม่มั่นคง ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.91$)

2.3 เมื่อพิจารณาด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการมีรายได้ลดลงหรือตกงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, $SD = 0.64$) รองลงมา ได้แก่ การใช้รายเกินรายได้หรือใช้จ่ายฟุ่มเฟือยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.62$) การสร้างภาระหนี้สินอื่นเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.68$) การขาดวินัยทางการเงิน/ขาดการวางแผนจัดการภาระหนี้ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, $SD = 0.65$) การไม่มีเงินสำรองเพื่อฉุกเฉินขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.72$) และการมีค่าใช้จ่ายที่เกิดแบบเร่งด่วน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าอุบัติเหตุ ค่าใช้จ่ายช่วยเหลือคนในครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.71$)

3. ผลการศึกษาปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลที่ลดโอกาสการผัดผ่อนชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการวางแผนเกษียณ ($\bar{X} = 4.21$, $SD = 0.70$) รองลงมา ได้แก่ การวางแผนการออม ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.79$) การวางแผนภาษี ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.94$) การจัดทำงบประมาณการใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.89$) และการวางแผนการลงทุน ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 0.95$)

3.1 เมื่อพิจารณาด้านการจัดทำงบประมาณการใช้จ่ายที่ลดโอกาสการผัดผ่อนชำระหนี้ของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการทำงบประมาณรายรับ – รายจ่าย รายเดือน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.88$) และการปรับแผนงบประมาณได้เมื่อขาดสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.47$, $SD = 0.88$)

3.2 เมื่อพิจารณาด้านการวางแผนการลงทุนที่ลดโอกาสการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกปัจจัยอยู่ในระดับมากและค่าเฉลี่ยเท่ากัน โดยแบ่งเป็นการลงทุนในสินทรัพย์จริง หรือสินทรัพย์ทางการเงิน ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 1.00$) และการหาแหล่งลงทุนจากผลิตภัณฑ์การเงินที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 1.08$)

3.3 เมื่อพิจารณาด้านการวางแผนการออมที่ลดโอกาสการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการออมเงินสำรองไว้เผื่อฉุกเฉิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, $SD = 0.84$) รองลงมา ได้แก่ การจัดสรรรายได้เป็นเงินออมก่อนจะใช้จ่ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.84$) และการตั้งเป้าหมายของเงินออมและออมอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, $SD = 1.26$)

3.4 เมื่อพิจารณาด้านการวางแผนเกษียณที่ลดโอกาสการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวางแผนชำระหนี้ให้หมดก่อนวัยเกษียณ ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.79$) รองลงมา ได้แก่ การมีอิสรภาพทางการเงินหลังวัยเกษียณ ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 0.79$) และการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนเกษียณ ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.86$)

3.5 เมื่อพิจารณาด้านการวางแผนภาษีที่ลดโอกาสการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกปัจจัยอยู่ในระดับมากโดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่กฎหมายกำหนด ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 1.01$) และการวางแผนทางภาษี เช่น กองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) การทำประกันสุขภาพ ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 1.00$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติและการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

1. การทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยที่แตกต่างของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

- เพศที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- อายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- สถานภาพที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- ระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD โดยระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการผิคนัดชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ผู้ที่มีระดับการศึกษามากกว่าปริญญาโทให้ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และปริญญาโท

- รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD โดยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ผู้ที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท ให้ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท กับผู้ที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท และผู้ที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,000 – 60,000 บาท ให้ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท กับผู้ที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท

จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยที่แตกต่างกันของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ามีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาสูงสุด และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผัดขันธ์หนี้สินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. การทดสอบสมมติฐานปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ มีอิทธิพลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ถ้าพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรต้นอย่างน้อย 1 ปัจจัย ส่งผลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร หรือตัวแปรตามและตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงสามารถนำไปสร้างสมการต่อไปได้

ในกรณีนี้ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้มีอิทธิพลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก และปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ มีอิทธิพลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่าตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อการผัดขันธ์หนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภายใน (X_1) และปัจจัยภายนอก (X_2) ซึ่งส่งผลทางบวก และตัวแปรต้นที่เป็นปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การทดสอบสมมติฐานปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิณัดชำระหนี้สินเชือรายย่อยที่แตกต่างกันของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ถ้าพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรต้นอย่างน้อย 1 ปัจจัย ส่งผลต่อการผิณัดชำระหนี้สินเชือรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร หรือตัวแปรตามและตัวแปรต้นมีความพันกัน ในเชิงเส้นตรงสามารถนำไปสร้างสมการต่อไปได้

ในกรณีนี้ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่า ปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิณัดชำระหนี้สินเชือรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิณัดชำระหนี้สินเชือรายย่อยที่แตกต่างกันของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าตัวแปรต้นที่ส่งผลต่อการผิณัดชำระหนี้สินเชือรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 ปัจจัย คือ การวางแผนการออม (x3) ซึ่งส่งผลทางบวก และตัวแปรต้นที่เป็นการจัดทํางบประมาณการใช้จ่าย (x1) การวางแผนการลงทุน (x2) การวางแผนเกษียณ (x4) และการวางแผนภาษี (x5) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผลการศึกษากับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่ามีปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาสูงสุด และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผิณัดชำระหนี้สินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภกร อิ่มสุข (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผิณัดชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชือสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) ผลการศึกษา พบว่ารายได้ของลูกหนี้ต่อเดือนและรายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือนมีผลกระทบต่อการทำให้เกิดการผิณัดชำระ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผิณัดชำระหนี้ พบว่าปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลต่อการผิณัดชำระหนี้สินเชือรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของชนากานต์ ปานถนอม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผิณัดชำระหนี้ กรณีศึกษาบริษัท สุพริ้ม สามแสน จำกัด ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผิณัดชำระหนี้ของบริษัท สุพริ้ม สามแสน จำกัด โดยพิจารณาจากปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านนโยบายรัฐ ด้านเหตุการณ์ไม่คาดคิด และปัจจัยภายในที่มีผลกระทบ ได้แก่ ด้านองค์กรและด้านการรับชำระหนี้ เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลจะมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคล พบว่าปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคลการวางแผนการออมที่แตกต่างกันส่งผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้สินเชื่อรายย่อยของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของคณิศร กลิ่นขจร (2566) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ของเกษตรกร กรณีศึกษาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) อำเภอแม่वंก จังหัดนครสวรรค์ ผลศึกษา พบว่าพฤติกรรมทางการเงิน ใช้สิทธิประโยชน์เฉพาะกิจและนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ มีผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ด้านปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่เกิดจากธนาคารหรือสถาบันการเงินสามารถควบคุมได้ สถาบันการเงินควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการอนุมัติสินเชื่อย่างเข้มงวดมากขึ้น วิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ มีระบบในการติดตามทวงถามหนี้อย่างรัดกุม

ด้านปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น สภาวะเศรษฐกิจซบเซา สถานการณ์ทางการเมืองมีความไม่มั่นคง และเหตุการณ์ไม่คาดคิด เช่น COVID 19 หรือภัยธรรมชาติ ผู้กู้เองควรเตรียมพร้อมทางการเงินไว้ เพื่อรับมือหากเกิดสถานการณ์ไม่คาดคิด

ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการชำระหนี้ ผู้กู้ควรสร้างวินัยทางการเงิน มีการวางแผนการใช้จ่าย หาลาชีพเสริมหรือเพิ่มช่องทางการหารายได้เพิ่ม ทำประกันสุขภาพ หรือประกันชีวิต เพื่อบรรเทาภาระทางการเงินในกรณีที่เกิดเหตุไม่คาดคิด ปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ และมีความรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามเวลาที่กำหนด

และด้านปัจจัยความรู้ทางการเงินส่วนบุคคล เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยให้สามารถบริหารจัดการรายได้ รายจ่าย หนี้สิน และเป้าหมายชีวิตทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้ ควรเริ่มศึกษาหาความรู้ทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อสร้างอิสรภาพทางการเงินในอนาคต

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ (แบบสัมภาษณ์) ผู้ที่เคยผัดผ่อนชำระหนี้โดยตรงเพื่อให้ทราบถึงประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่าย ทราบสาเหตุที่ทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้ เพิ่มประเภทสินเชื่อกในการศึกษา เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยใดส่งผลแตกต่างกันระหว่างแต่ละประเภทสินเชื่อ

และเพิ่มกลุ่มตัวอย่างจากหลายพื้นที่ นอกเหนือจากเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านภูมิภาค และเศรษฐกิจ เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยแต่ละพื้นที่

บรรณานุกรม

- คณิศร กลิ่นขจร. (2566). *ปัจจัยที่มีผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ของเกษตรกร กรณีศึกษาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร อำเภอแม่वंก จังหวัดนครสวรรค์*. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชนากานต์ ปานถนอม และสุมาลี รมณัฐ (2564). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ กรณีศึกษา บริษัท สุพรีม สามเสน จำกัด. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(3), 1 – 12.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563). *การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจสินเชื่อรายย่อยเพื่อการประกอบอาชีพภายใต้การกำกับ*. สืบค้นวันที่ 23 เมษายน 2568. จาก <https://www.bot.or.th/content/dam/bot/fipcs/documents/FPG/2563/ThaiPDF/25630185.pdf>
- ธนาคารไทยพาณิชย์ (2568). *Financial Literacy สำคัญอย่างไร ทำไมต้องรู้*. สืบค้นวันที่ 13 เมษายน 2568 จาก <https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/tips-for-you/financial-literacy-important.html>
- ธีรพัฒน์ มีอำพล. (2557). *ความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุกรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (รายงานการวิจัย). คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2553). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: วี อินเตอร์ พรินท์.
- บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (2559). *เกิดอะไรขึ้นถ้าเราผัดผ่อนชำระหนี้ 1 ครั้ง*. สืบค้นวันที่ 13 เมษายน 2568. จาก <https://www.ncb.co.th/fin-knowledge/what-happen-miss-pay-debt/>
- ศุภกร อิ่มสุข. (2561). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ของลูกหนี้สินเชื่อสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)*. การค้นคว้าอิสระคณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2553). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- เสนาะ อุเทน. (2547). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนเงินกู้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. (รายงานการวิจัย). คณะเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2544). *พฤติกรรมผู้บริโภค* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Adam Hayes (2020). *Microcredit: Definition, How It Works, Loan Terms*. สืบค้นวันที่ 23 เมษายน 2568, จาก <https://www.investopedia.com/terms/m/microcredit.asp>
- Kyle Peterdy (2022). *การผัดผ่อนหนี้*. สืบค้นวันที่ 13 เมษายน 2568. จาก <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/commercial-lending/debt-default/>